

altsaa nu tillagt yderligere 50 pCt. Dette skulde være den indtil videre gældende Ordning; Spørgsmaalet om Enkemændene kan under disse Forhold ikke finde sin Løsning i dette Øjeblik, hvad der unægtelig er beklageligt. Men saaledes som Sagen har formet sig, vil der formentlig nu ikke være andet at gøre end at sikre Forhøjelsen af Understøttelsen ved Vedtagelsen af det foreliggende Forslag, som jeg derfor skal anbefale.

Jensen-Sønderup: Som den højtærede Minister har oplyst, har man ikke i Landstinget ment at kunne gøre det herfra oversendte Lovforslag om Understøttelse til Børn af Enker og Enkemænd færdigt, før man fik visse Oplysninger. Man har derfor vedtaget og hertil oversendt et Lovforslag om Ændring i Lovene af 29. April 1913 og 4. Marts 1918 om Understøttelse til Børn af Enker. Det, der vel maa erkendes at være det svageste Punkt i den af Landstinget vedtagne foreløbige Ordning, er, at Formuegrænsen bliver uforandret, saaledes som den var fastsat i Loven af 29. April 1913, nemlig 4 000 Kr. med et Tillæg af 500 Kr. for hvert Barn under 14 Aar.

De af Landstinget vedtagne Understøttelser er ikke saa høje som de, der blev vedtaget her i Folketinget ved det Lovforslag, vi for ikke længe siden gjorde færdigt herfra. Men sammenlignet med de nugældende er de, som ogsaa oplyst af den højtærede Minister, en Forbedring, jeg kan sige en ret betydelig Forbedring, idet der nu til Børn under 4 Aar ydes 150 Kr., hvilket Beløb her er sat op til 200 Kr., Børn mellem 4 og 12 Aar faar nu 120 Kr., det bliver sat op til 160 Kr., og Børn mellem 12 og 14 Aar faar nu 90 Kr., hvilket Beløb forhøjes til 120 Kr. Formuegrænsen bliver, som sagt, staaende uforandret, men Indtægtsgrænsen, der i 1913 fastsattes til to Trediedele af det fulde skattefrie Beløb, blev i 1918 forhøjet til det fulde skattefrie Beløb, og saaledes vil den fremdeles vedblive at være.

Vi fra vor Side erkender, at det er en Nødvendighed i dette Øjeblik at vedtage det her foreliggende Lovforslag, fordi der ellers ingen Forhøjelse vil komme fra 1. April; man vilde falde tilbage til det oprindelige, og det vilde sikkert være i høj Grad beklageligt for de paagældende. Saaledes som det hele ligger, skal jeg derfor anbefale det høje Ting at vedtage Lovforslaget; der er ikke lang Tid til For-

handling, det kan ikke nytte at tænke paa at lade Sagen gaa i Udvalg og eventuelt foretage Forandringer. Hvis Afgørelsen blev udskudt, vilde det kun gaa ud over de paagældende; og der vil dog blive ydet dem noget mere efter denne Ordning, end Tilfældet er i Øjeblikket.

Helga Larsen: Paa mit Partis Vegne skal jeg tillade mig at foreslaa, at man gaar med til det her foreliggende Lovforslag. Det er med Beklagelse, at jeg ser, at man ikke i Landstinget har kunnet blive enig om det Lovforslag, Folketinget vedtog for kort Tid siden, og jeg maa give det ærede 9de Medlem for Odense Amt. (Jensen-Sønderup) Ret i, at det uheldigste ved dette Lovforslag er, at Trangsgænsen ikke bliver sat op. Der er en Del fattige Mennesker, som ikke for Tiden kan komme ind under Lovforslaget, hvilket vi i allerhøjeste Grad maa beklage, men jeg vil haabe, at denne midlertidige Ændring maa blive af saa kort Varighed som muligt.

Ivar Berendsen: Da der ikke kan være nogen Tilfredsstillelse ved at give ondt af sig eller skære Ansigter foran et surt Æble, som man ved, man er tvunget til at bide i straks efter, skal jeg overfor dette Lovforslag, som vi alle ved, at vi enstemmigt maa vedtage, indskrænke mig til at sige, at jeg udelukkende kan anbefale Vedtagelsen, fordi den gældende Lov ellers løber ud, uden at vi faar en ny ført igennem Rigsdagen. Den Forbedring i Bidragenes Størrelse, som findes i det Lovforslag, vi har faaet oversendt fra Landstinget i den sidste Time, paa den sidste Dag før Paaskferien, regner jeg for intet sammenlignet med den Skuffelse, denne Lov vil volde ikke blot Enkemændene, som stadig ikke kommer ind under Loven, men ogsaa de stræbsomme Enker over hele Landet, der efter det nuværende Pris- og Lønningsniveau havde berettiget Krav paa og Forventning om at komme ind, og som Folketinget enstemmigt havde indladt. Ved Siden af dette vejer jo Landstingets Behandling af Folketinget, hvorom der kunde siges adskilligt, ikke saa meget, at jeg vil forlænge Debatten i Dag med Udtalelser derom. Opgøret deraf faar vel ogsaa sin Dag, og under en Debat derom vil Enkebørnslovens Skæbne i Dag komme til at lægge et tungt Lod i Vægtskaalen.

Jeg anbefaler altsaa Lovforslaget til Vedtagelse, fordi jeg ikke kan andet.